Europa-Parlamentet
2024-2029

Fiskeriudvalget

2024/2126(INI)

16.12.2025

UDKAST TIL BETÆNKNING

om virkningen af gennemførelsen af direktiv 2014/89/EU om maritim fysisk planlægning på fiskeriet i udvalgte fiskeriområder og havområder (2024/2126(INI))

Fiskeriudvalget

Ordfører: Stéphanie Yon-Courtin

PR_INI_ImplReport

INDHOLD

Side

BEGRUNDELSE – RESUMÉ AF FORHOLDENE OG KONKLUSIONER 3

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 5

BILAG: ERKLÆRING OM INPUT 13

BEGRUNDELSE – RESUMÉ AF FORHOLDENE OG KONKLUSIONER

Konklusioner om direktivets gennemførelse

Uensartede fremskridt og forvaltningsmæssige udfordringer:
Gennemførelsen af direktivet om maritim fysisk planlægning har været uensartet og ufuldstændig. Indholdet af maritim fysisk planlægning varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat på grund af forskellige tilgange til planernes bindende karakter og forvaltning.

Indvirkning på fiskeri og akvakultur:
Direktivet om maritim fysisk planlægning har ikke medført væsentlige fordele for fiskeriet. Fiskeriaktiviteterne står over for områdebegrænsninger, konkurrerende anvendelser, flytning af flåder og øget pres på de resterende områder. Ikkeindustrielt fiskeri er særlig sårbart. Akvakulturen har oplevet marginale forbedringer, men kæmper fortsat med besværlige licensprocedurer, mangel på særlige områder og inkonsekvent anerkendelse på tværs af medlemsstaterne.

Inddragelse af interessenter og den sociale dimension:
Selv om inddragelsen af interessenter er forbedret, er den fortsat begrænset. Fiskere og kystsamfund beklager manglen på et tidligt og meningsfuldt engagement i processerne for maritim fysisk planlægning sammenlignet med stærkere sektorer såsom offshoreenergi og skibsfart.

Dataindsamlingshuller og tekniske hindringer:
Den effektive gennemførelse af maritim fysisk planlægning påvirkes af manglen på harmoniserede data og tilstrækkelige ressourcer til dataindsamling og forskning, hvilket gør det vanskeligt at anvende en økosystembaseret tilgang og integrere fiskeri og akvakultur tilstrækkeligt i rammerne for maritim fysisk planlægning.

Grænseoverskridende koordinering:
Samarbejdet mellem medlemsstaterne og med tredjelande er fortsat begrænset. Selv om initiativer såsom initiativet vedrørende det udvidede Nordsøområde gør positive fremskridt, mangler der stadig en bredere grænseoverskridende og havområdebaseret planlægning.

Ordførerens anbefaling

Bedre lovgivningsmæssig sammenhæng
Direktivet om maritim fysisk planlægning skal tilpasses bedre til relateret EU-lovgivning, navnlig den fælles fiskeripolitik og vandrammedirektivet, for at sikre en konsekvent og effektiv gennemførelse.

Afbalanceret tilgang med flere anvendelsesmuligheder:
Maritim fysisk planlægning bør vedtage en tilgang med flere anvendelsesmuligheder, der mindsker konflikter og sikrer, at fiskeri og akvakultur ikke udelukkes fra det maritime rum. Der bør, hvor det er muligt, oprettes prioriterede områder for fiskeri og akvakultur, der er skræddersyet til forskellige flådesegmenter og havområder, på grundlag af solide videnskabelige og socioøkonomiske vurderinger.

Inklusiv forvaltning og inddragelse af interessenter:
Medlemsstaterne bør sikre systematisk og tidlig inddragelse af alle relevante interessenter, herunder ikkeindustrielle fiskere og kystsamfund. Modeller for fælles forvaltning samt lokaludvikling styret af lokalsamfundet og lokale aktionsgrupper bør fremmes.

Grænseoverskridende samarbejde og havområdesamarbejde:
Kommissionen og medlemsstaterne bør gå fra nationale planer til havområdestrategier, udvikle makroregionale planlægningsrammer og styrke samarbejdet med nabokyststater.

Data- og forskningsinvesteringer:
Der bør afsættes betydelige ressourcer til dataindsamling og videnskabelig forskning. Forbedrede data vil muliggøre evidensbaseret planlægning og sikre fiskeriets og akvakulturens plads i rammerne for maritim fysisk planlægning.

Revision af direktivet for maritim fysisk planlægning:
Den kommende havlov bør føre til en revision af direktivet om maritim fysisk planlægning og etablere en sammenhængende ramme til forbedring af koordineringen mellem den eksisterende lovgivning, indføre mere bindende og målbare mål og forbedre planlægningen af hav- og landbaserede aktiviteter.

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om indvirkningen af gennemførelsen af direktiv 2014/89/EU om maritim fysisk planlægning på fiskeriet i udvalgte fiskeriområder og havområder (2024/2126(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning[1] (direktivet om maritim fysisk planlægning),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)[2],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF[3] (forordningen om den fælles fiskeripolitik),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004[4],

– der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter[5] (habitatdirektivet),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle[6] (fugledirektivet),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. juni 2025 med titlen "Den europæiske havpagt" (COM(2025)0281),

– der henviser til sin beslutning af 7. juli 2021 om havvindmølleparkers og andre vedvarende energisystemers indvirkning på fiskerisektoren[7],

– der henviser til sin beslutning af 9. maj 2023 om fælles fiskeriforvaltning i EU og fiskerisektorens bidrag til gennemførelsen af forvaltningsforanstaltninger[8],

– der henviser til sin beslutning af 18. januar 2024 om status for gennemførelsen af den

[1] EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj.
[2] EUT L 164 af 25.6.2008 s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
[3] EUT L 354 af 28.12.2013 s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
[4] EUT L 247 af 13.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj.
[5] EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
[6] EUT L 20 af 26.1.2010 s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
[7] EUT C 99 af 1.3.2022, s. 88.
[8] EUT C, C/2023/1060, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1060/oj.

fælles fiskeripolitik og fremtidige perspektiver[9],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021 med titlen "Strategiske retningslinjer for en mere bæredygtig og konkurrencedygtig akvakultur i EU i perioden 2021-2030" (COM(2021)0236),

– der henviser til briefing med titlen "Fisheries in maritime spatial planning" (fiskeri i maritim fysisk planlægning), som blev offentliggjort af Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning i oktober 2025,

– der henviser til undersøgelsen med titlen "Implementation of the Maritime Spatial Planning Directive: Impact on fisheries in selected fishing areas and sea basins" (gennemførelsen af direktivet om maritim fysisk planlægning: indvirkning på fiskeriområder og havområder), som blev offentliggjort af Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning i december 2025,

– der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,

– der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A10-0000/2025),

A. der henviser til, at øget konkurrence om adgang til det maritime rum fra forskellige aktiviteter og sektorer såsom fiskeri, akvakultur, søtransport, skibsfart, vedvarende offshoreenergi, naturbeskyttelse, kystturisme, undervandskabler og -rørledninger og forsvar fører til øget konflikt om anvendelsen af det maritime rum;

B. der henviser til, at EU's direktiv om maritim fysisk planlægning fastlægger en fælles ramme for medlemsstaternes tilrettelæggelse af anvendelsen af deres havområder og har til formål at fremme en bæredygtig udvikling af den blå økonomi og mindske konflikter mellem sektorer;

C. der henviser til, at direktivet om maritim fysisk planlægning bidrager til miljøbeskyttelse ved at fremme bæredygtig udnyttelse af det maritime rum og fastsætter, at medlemsstaterne skal anvende en økosystembaseret tilgang;

D. der henviser til, at direktivet om maritim fysisk planlægning er tæt forbundet med gennemførelsen af anden EU-lovgivning og internationale retlige instrumenter såsom havstrategirammedirektivet, forordningen om den fælles fiskeripolitik, habitatdirektivet og fugledirektivet, vandrammedirektivet[10] og den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet;

E. der henviser til, at de 22 medlemsstater med en kystlinje efter vedtagelsen af direktivet om maritim fysisk planlægning skulle udpege kompetente myndigheder senest i 2016 og vedtage nationale fysiske planer for deres havområder senest den 31. marts 2021;

F. der henviser til, at 20 ud af de 22 medlemsstater med en kystlinje indtil videre har

[9] EUT C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.
[10] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

vedtaget fysiske planer for det maritime rum, og at mange nu er i færd med at revidere dem;

G. der henviser til, at når medlemsstaterne udarbejder fysiske planer for det maritime rum, skal de tage hensyn til miljømæssige, økonomiske, sociale og sikkerhedsmæssige aspekter, samspillet mellem land og hav og grænseoverskridende samarbejde, og de skal sikre inddragelse af alle relevante interessenter;

H. der henviser til, at graden af gennemførelse af direktivet om maritim fysisk planlægning varierer betydeligt mellem medlemsstaterne på grund af forskelle i administrative og forvaltningsmæssige strukturer, der spænder fra lokale til mere centraliserede systemer;

I. der henviser til, at de fysiske planer for det maritime rum varierer meget med hensyn til art og indhold, da direktivet om maritim fysisk planlægning ikke er bindende og giver medlemsstaterne betydelig fleksibilitet med hensyn til dets gennemførelse;

J. der henviser til, at der er et stort behov for maritim fysisk planlægning i områder med en høj koncentration af aktiviteter og et begrænset maritimt rum såsom Den Engelske Kanal og Østersøen;

K. der henviser til, at fiskeri- og akvakultursektorerne er under pres fra nye sektorer i den blå økonomi såsom vedvarende offshoreenergi og påvirkes af havbevarelsesforanstaltninger;

L. der henviser til, at det stigende tab af fiskepladser fører til flytning af fiskeriaktiviteter, øget fiskeripres og konkurrence mellem flåder samt til, at visse segmenter forsvinder, navnlig inden for ikkeindustrielt fiskeri;

M. der henviser til, at hav- og kystområder lider under konsekvenserne af klimaændringer, forurening og havaffald, som også påvirker aktiviteter i forbindelse med havet, havets biodiversitet og fiskeressourcerne;

N. der henviser til, at fagfolk inden for søfart såsom fiskere kan stå over for visse risici eller farer i forbindelse med skibes sikkerhed eller eksponering for visse former for ulovlig handel via søfartsruter;

O. der henviser til, at mange af de fysiske planer for det maritime rum kun dækker havområder og ikke omfatter samspillet mellem land og hav;

P. der henviser til, at gennemførelsen af en økosystembaseret tilgang er utilstrækkelig eller mangelfuld, da mange medlemsstater kæmper for at anvende den i praksis og tilpasse kravene i direktivet om maritim fysisk planlægning til kravene i anden lovgivning såsom den fælles fiskeripolitik og havstrategirammedirektivet;

Q. der henviser til, at dataindsamling og harmonisering er vigtige elementer, når det skal afgøres, hvordan fiskeri og akvakultur skal indgå i den maritime fysiske planlægning;

Gennemførelse af direktivet om maritim fysisk planlægning og dets indvirkning på fiskeri og akvakultur

1. fremhæver, at direktivet om maritim fysisk planlægning udgør en relevant tværsektoriel

ramme for samarbejde, men at det er blevet gennemført uensartet af medlemsstaterne;

2. glæder sig over, at nogle medlemsstater er langt fremme med gennemførelsen af direktivet om maritim fysisk planlægning med integrerede nationale strategier, særlige organer og handlingsplaner for havområder;

3. bemærker, at fysiske planer for det maritime rum er juridisk bindende i nogle medlemsstater, mens de er rådgivende i andre; understreger, at gennemførelsen i medlemsstaterne ofte hindres af institutionel segmentering, fragmenteret forvaltning og utilstrækkelige retlige mekanismer;

4. understreger, at gennemførelsen og effektiviteten af maritim fysisk planlægning varierer meget mellem EU's kystregioner, idet nogle regioner, såsom Østersøen og Nordsøen, i vid udstrækning er omfattet af fysiske planer for det maritime rum, mens andre, såsom Middelhavet, er betydeligt mindre omfattet af maritim fysisk planlægning;

5. glæder sig over initiativet vedrørende det udvidede Nordsøområde, som samler medlemsstater og lande uden for EU med henblik på at opnå større tilpasning og koordinering af fysiske planer for det maritime rum;

6. fremhæver, at grænseoverskridende initiativer fortsat er begrænsede, og at der mangler effektiv koordinering, hvilket hæmmer bestræbelserne på at tackle fælles udfordringer på tværs af forbundne havregioner; beklager vanskelighederne i samarbejdet om maritim fysisk planlægning mellem medlemsstater og lande uden for EU, navnlig nabokyststater;

Fordele ved maritim fysisk planlægning for fiskeri og akvakultur

7. beklager, at den nuværende retlige ramme for maritim fysisk planlægning ikke i tilstrækkelig grad har givet de forventede fordele for fiskeriet; bemærker, at maritim fysisk planlægning ikke har bidraget væsentligt til at forbedre forudsigeligheden og stabiliteten for fiskeriaktiviteter; understreger manglen på målbare indikatorer for fiskeri i maritim fysisk planlægning;

8. fremhæver, at selv om den retlige ramme for maritim fysisk planlægning medfører marginale fordele for akvakultur, er der behov for forbedringer med hensyn til udpegning af det maritime rum, anerkendelse af sektoren, samhørighed på tværs af grænserne, retssikkerhed og licensudstedelse;

9. understreger, at målet om at minimere konflikten mellem de forskellige sektorer og brugere af havet ikke er blevet opfyldt i væsentlig grad, navnlig med hensyn til fiskeri og akvakultur;

10. fremhæver, at konfliktens karakter angående anvendelsen af det maritime rum afhænger af typen af fiskeri- og akvakulturaktiviteter, og at sådanne aktiviteter også kan konkurrere med hinanden om det maritime rum; understreger, at de vigtigste konflikter, der påvirker fiskeriet, er tabet af fiskepladser som følge af udelukkelsen af havområder, adgangsbegrænsninger, konkurrence om adgang og geografisk fragmentering, mens de vigtigste konflikter, der påvirker akvakulturen, er overlapninger mellem zoner, miljøhensyn og konkurrence om fangst;

11. understreger, at fiskeriet ikke drager fordel af prioriterede eller særlige områder og ofte er nødt til at operere i ikketildelte havområder; bemærker, at selv om akvakultur i princippet er mere egnet til reserverede områder, varierer tilgangene meget mellem medlemsstaterne, og licensprocedurerne er ofte besværlige;

12. fremhæver, at selv om nogle medlemsstater har oprettet zoner med flere anvendelser, gennemføres tilgangen hovedsagelig gennem en projektbaseret tilgang; understreger, at en tilgang med flere anvendelsesmuligheder har vist sig at være meget vanskelig at gennemføre for visse aktiviteter, navnlig mellem fiskeri, beskyttelse af biodiversitet og vedvarende havenergi; bemærker, at en tilgang med flere anvendelsesmuligheder også giver anledning til forsikrings- og sikkerhedsmæssige betænkeligheder for fiskere og fagfolk inden for akvakultur;

13. glæder sig over vellykkede eksempler på samplacering af aktiviteter såsom fast eller flydende offshorevindinfrastruktur, der også kan anvendes til at udvikle akvakultur og skaldyrsopdræt, levesteder for havets flora og fauna eller regenerative aktiviteter;

14. fremhæver, at samspillet mellem planlægningen af hav- og landbaserede aktiviteter fortsat er en kritisk svaghed i gennemførelsen af maritim fysisk planlægning;

Inddragelse af interessenter og dataindsamling

15. fremhæver, at inddragelsen af interessenter og kystsamfund i processen med maritim fysisk planlægning er steget, men er fortsat begrænset; beklager, at denne inddragelse ofte mangler tidlig og formel inddragelse og høring, hvilket giver begrænsede muligheder for reel indflydelse på planlægningsbeslutninger;

16. bemærker gode eksempler på deltagelse af interessenter i nogle medlemsstater såsom nationale høringer og deltagelsesprocesser; beklager imidlertid manglen på bindende bestemmelser om interessenters deltagelse; bemærker, at dette hindrer fiskernes og fagfolk inden for akvakulturs deltagelse i hørings- og beslutningsprocesserne;

17. understreger, at fiskeri og akvakultur ofte overskygges af andre stærkere eller økonomisk vigtige sektorer såsom offshoreenergi; beklager, at visse sektorer og operatører ofte omgår høringsprocesserne på bekostning af mindre organiserede aktører såsom ikkeindustrielle fiskere;

18. beklager manglen på harmoniserede og sammenlignelige data om havenes tilstand, fiskeressourcerne og klimaændringernes indvirkning samt manglen på korrekte socioøkonomiske data; understreger den manglende harmonisering mellem medlemsstaternes dataindsamlingssystemer;

19. fremhæver, at manglende overensstemmelse mellem data, såsom inkompatible geospatiale basislinjer og tidsmæssigt misforhold, såsom særskilte revisionscyklusser for fysiske planer for det maritime rum, hindrer gennemførelsen af sammenhængende maritim fysisk planlægning og en økosystembaseret tilgang;

Henstillinger

20. understreger behovet for en mere holistisk tilgang og bedre koordinering mellem relevant EU-lovgivning, navnlig mellem direktivet om maritim fysisk planlægning og

havstrategirammedirektivet, for at sikre en konsekvent og effektiv gennemførelse af maritim fysisk planlægning;

21. mener, at de fysiske planer for det maritime rum i højere grad bør afspejle de fysiske, miljømæssige og socioøkonomiske behov samt de enkelte havområders særlige karakteristika; understreger, at medlemsstaterne bør styrke koordineringen mellem myndigheder med ansvar for arealanvendelse og søfartsmyndigheder, når de udformer og gennemfører fysiske planer for det maritime rum;

22. opfordrer til, at der gennemføres en afbalanceret tilgang til maritim fysisk planlægning med flere anvendelsesmuligheder for at minimere de negative virkninger for fiskeri og akvakultur og for at sikre, at disse aktiviteter ikke udelukkes fra det maritime rum; mener, at udviklingen af visse aktiviteter i forbindelse med den blå økonomi ikke må ske på bekostning af produktionen af fisk og skaldyr, fødevaresuveræniteten og bevarelsen af havets biodiversitet;

23. understreger behovet for øget støtte til fiskeri inden for rammerne af maritim fysisk planlægning; støtter oprettelsen af en klar geografisk zoneinddeling og prioriterede områder for fiskeri, der er skræddersyet til forskellige flådesegmenter og fiskeressourcer samt havområder, og som er baseret på solide videnskabelige og socioøkonomiske vurderinger;

24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere akvakultur og skaldyrsopdræt yderligere i maritim fysisk planlægning og til at anerkende de økosystemtjenester, der leveres af lavtrofisk akvakultur; opfordrer til, at der udpeges særlige maritime områder til udvikling af akvakulturzoner i maritim fysisk planlægning; opfordrer til at lette licensprocedurerne og mindske de lovgivningsmæssige hindringer for udviklingen af disse aktiviteter;

25. understreger behovet for gennemsigtig forvaltning med flere interessenter i maritim fysisk planlægning; opfordrer medlemsstaterne til at sikre tidlig, systematisk, meningsfuld og kontinuerlig deltagelse af de relevante interessenter i processerne for maritim fysisk planlægning og de endelige resultater og til at medtage gennemsigtige tilbagemeldinger om, hvordan interessenternes input anvendes i beslutningstagningen; opfordrer til retfærdig behandling af alle interessenter og kystsamfund;

26. mener, at fælles forvaltning bør være modellen for forvaltning og beslutningstagning i maritim fysisk planlægning; understreger fordelene ved denne model, som giver mulighed for direkte inddragelse af interessenter, bedre forvaltning af fiskeressourcerne, udveksling af bedste praksis og en tilgang, der er skræddersyet til de lokale forhold;

27. understreger fordelene ved bottom-up-strukturer for gennemførelse af lokal maritim fysisk planlægning såsom lokaludvikling styret af lokalsamfundet og lokale aktionsgrupper;

28. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte kapacitetsopbygning hos interessenter, navnlig ikkeindustrielle fiskere og deres organisationer, og kystsamfund, så de er bedre rustet til at deltage i offentlige høringer og beslutningsprocesser vedrørende maritim fysisk planlægning;

29. understreger, at der ved udpegelsen af områder, der er dedikeret til vedvarende

offshoreenergi eller til beskyttelse af marine økosystemer, skal tages hensyn til indvirkningen på fiskeri og akvakultur; insisterer på behovet for systematisk at gennemføre kumulative miljømæssige og socioøkonomiske konsekvensanalyser og for at sikre, at de berørte fagfolk, navnlig fiskere i forbindelse med projekter vedrørende havvindmølleparker, informeres på forhånd og høres på et obligatorisk grundlag, inden der træffes beslutninger; opfordrer i denne forbindelse til, at der foretages vurderinger af indvirkningen på fiskeressourcernes tilstand i forbindelse med eksisterende havvindmølleparker;

30. opfordrer Kommissionen til at støtte en mere grænseoverskridende og havområdebaseret tilgang til maritim fysisk planlægning ved at fremme eksisterende initiativer såsom initiativet vedrørende det udvidede Nordsøområde; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til sammen med nabokyststater at engagere sig i regionale platforme for fælles forvaltning med udgangspunkt i eksemplet fra Kommissionen til Beskyttelse af Havmiljøet i Østersøområdet (også kendt som Helsingforskommissionen eller HELCOM);

31. opfordrer medlemsstaterne til at bevæge sig væk fra nationale planer hen imod planer, der i højere grad fokuserer på havområder, og til, hvor det er relevant, at udvikle makroregionale planlægningsstrategier, herunder fælles fysiske planer for det maritime rum; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og lande uden for EU, navnlig nabokyststater, til at styrke deres samarbejde om maritim fysisk planlægning;

32. opfordrer til, at foranstaltninger til modvirkning af klimaændringer og naturbaserede løsninger integreres i maritim fysisk planlægning med henblik på at tackle problemer, der påvirker fiskeri og akvakultur, såsom kysterosion, stigende temperaturer, havforsuring og forurening;

33. understreger behovet for at afsætte betydelige ressourcer til dataindsamling og videnskabelig forskning samt til at forbedre datadeling og koordinering mellem medlemsstaterne; mener, at mere standardiserede og harmoniserede data og metoder vil bidrage til at sikre fiskeriets og akvakulturens plads i maritim fysisk planlægning; understreger i denne forbindelse behovet for at udvikle og ajourføre videnskabelige data om klimaændringernes indvirkning på fiskeressourcerne, navnlig med hensyn til ændringer i eller flytning af fiskebestande;

34. opfordrer Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af direktivet meget nøje; mener, at den næste evalueringsrapport om direktivet om maritim fysisk planlægning bør fokusere på de geografiske konsekvenser for fiskeri og akvakultur, inddragelse af interessenter og grænseoverskridende samarbejde og indeholde anbefalinger til, hvordan direktivet om maritim fysisk planlægning kan give bedre resultater med hensyn til miljømæssig, social og økonomisk bæredygtighed;

35. opfordrer Kommissionen til at konsolidere den europæiske platform for maritim fysisk planlægning ved at give eksempler på projekter vedrørende maritim fysisk planlægning, kortlægningsværktøjer og god praksis; opfordrer i denne forbindelse indtrængende medlemsstaterne til at gøre større brug af denne platform, når de udarbejder deres fysiske planer for det maritime rum;

36. støtter revisionen af direktivet om maritim fysisk planlægning som led i "havloven", der forventes i 2026; mener, at denne revision bør fastlægge en sammenhængende ramme

til forbedring af koordineringen mellem den eksisterende lovgivning og de lovgivningsmæssige rammer ved at strømline overlappende forordninger, tilpasse mål, indføre mere bindende og målbare mål i de fysiske planer for det maritime rum, forbedre sammenhængen mellem maritim og landbaseret fysisk planlægning og etablere fælles forvaltningsværktøjer; mener, at revisionen af direktivet om maritim fysisk planlægning også bør styrke den grænseoverskridende tilgang med flere anvendelser og inddragelsen af interessenter;

37. mener, at den kommende revision af direktivet om maritim fysisk planlægning bør ledsages af en handlingsplan og øremærkede finansielle ressourcer, navnlig inden for den næste flerårige finansielle ramme;

38. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at integrere maritim fysisk planlægning i udviklingen af sin 2040-vision for fiskeri og akvakultur og til at knytte disse initiativer til konklusionen af evalueringen af den fælles fiskeripolitik;

°

° °

39. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BILAG: ERKLÆRING OM INPUT

I henhold til artikel 8 i bilag I til forretningsordenen erklærer ordføreren, at hun i sin betænkning har medtaget input om forhold, der vedrører sagens emne, som hun har modtaget som led i udarbejdelsen af udkastet til betænkning fra følgende interesserepræsentanter, der er omfattet af anvendelsesområdet for den interinstitutionelle aftale om et obligatorisk åbenhedsregister[1], eller fra følgende repræsentanter for offentlige myndigheder i tredjelande, herunder deres diplomatiske missioner og ambassader:

1. Interesserepræsentanter, der er omfattet af anvendelsesområdet for den interinstitutionelle aftale om et obligatorisk åbenhedsregister
- Seas at Risk - Verdensnaturfonden (kontoret for europapolitik) - Comité National des Pêches Maritimes et des Élevages Marins - Comité National de la Conchyliculture - European Molluscs' Producers Association - Régions de France - Det Rådgivende Råd for Nordsøen - Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Maritime Anliggender og Fiskeri (MARE) - Sammenslutningen af Europæiske Akvakulturproducenter (FEAP) - Fórum Oceano - IUCN (Den Internationale Union for Naturbevarelse)
2. Repræsentanter for offentlige myndigheder i tredjelande, herunder deres diplomatiske missioner og ambassader

Ordføreren har udarbejdet ovenstående liste på eget ansvar.

Når fysiske personer er identificeret på listen ved deres navn, deres funktion eller begge, erklærer ordføreren at have forelagt de pågældende fysiske personer Europa-Parlamentets databeskyttelsesmeddelelse nr. 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), hvori de gældende betingelser for behandling af deres personoplysninger og rettighederne forbundet med denne behandling er fastlagt.

[1] Interinstitutionel aftale af 20. maj 2021 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om et obligatorisk åbenhedsregister (EUT L 207 af 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).